

Άρειος Πάγος
B1 Πολιτικό Τμήμα
Αριθμός απόφασης 310/2011

Περίληψη

Οι διαδοχικές συμβάσεις ευκαιριακά απασχολούμενων εργαζομένων στον ΟΠΑΠ, που συνάπτονται ως συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου (μιας ημέρας), ενώ στην πραγματικότητα αποτελούν μια ενιαία σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, είναι καταχρηστικές, διότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 ΠΔ 164/2004 και θεωρούνται ως συμβάσεις αορίστου χρόνου, αφού καλύπτονται πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Κείμενο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ηλία Γιαννακάκη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Παναγιώτη Κομνηνάκη, Ανδρέα Δουλγεράκη, Νικόλαο Πάσσο και Δημήτριο Κόμη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 25 Ιανουαρίου 2011, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Των αναιρεσειόντων: 1) Α. Τ. του Β., κατοίκου ... και 2) Γ. Π. του Κ., κατοίκου Εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Ταρσίτσα Καλλιμπάκα.

Της αναιρεσίβλητης: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (ΟΠΑΠ) ΑΕ", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα. Εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Βαρβάρα Καλαματιανού - Πανούση.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 3-8-2005 αγωγή των ήδη αναιρεσειόντων και άλλων προσώπων, που δεν είναι διάδικοι στην παρούσα δίκη, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 15129/2007 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 2681/2008 του Εφετείου Θεσσαλονίκης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητούν οι αναιρεσειόντες με την από 18-7-2009 αίτησή τους.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Νικόλαος Πάσσος διάβασε την από 6-9-2010 έκθεση του κωλυμένου να μετάσχει στη σύνθεση του Δικαστηρίου αυτού Αρεοπαγίτη Σπυρίδωνος Ζιάκα, με την οποία εισηγήθηκε την παραδοχή της αιτήσεως αναίρεσεως.

Η πληρεξούσια των αναιρεσειόντων ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, η πληρεξούσια της αναιρεσίβλητης την απόρριψή της, καθεμία δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (ΟΠΑΠ) που ιδρύθηκε με το β.δ. από 20/29-12-1958 (άρθ. 1,3 και 5), εκδοθέν κατ' εξουσιοδότηση του άρθ. 6§2 ν.δ. 3865/1958, με το ΠΔ 228/1999 μετατράπηκε σε ανώνυμη εταιρεία (αναιρεσίβλητη), η οποία κατά το άρθ. 1§1 αυτού λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας διεπομένη από τις διατάξεις του ν. 2414/1996 και του κ.ν. 2190/1920, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, επιπλέον δε από το άρθ. 5§1 του καταστατικού της προβλέπεται ότι οι μετοχές της εταιρείας θα εκδοθούν στο όνομα του Ελληνικού Δημοσίου και συνεπώς

ανήκει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Ο ΟΠΑΠ διέπεται από Εσωτερικό Κανονισμό Οργάνωσης, Διάρθρωσης και Λειτουργίας των Υπηρεσιών του, ο οποίος εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθ. 3§ 10 α.ν. 127/1967, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 1 ν.δ. 391/1974, εγκρίθηκε με την 2084/1986 απόφαση Υπ. Πολιτισμού και δημοσιεύθηκε ΦΕΚ Β' 770) και συνεπώς έχει ισχύ νόμου. Κατά τον ως άνω Κανονισμό το προσωπικό του ΟΠΑΠ συνδέεται με αυτόν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και διακρίνεται σε τακτικό, έκτακτο και ευκαιριακά απασχολούμενο (άρθ. 13, ειδικότερα δε (α) τακτικό είναι το προσωπικό που προσλαμβάνεται για την πλήρωση των προβλεπομένων οργανικών θέσεων (άρθ 14) και του οποίου η σύμβαση είναι ορισμένου χρόνου (άρθ.48§1α) (β) έκτακτο είναι το προσωπικό που προσλαμβάνεται με σύμβαση ορισμένου χρόνου, ανάλογα με τις εκάστοτε παρουσιαζόμενες εποχιακές ή έκτακτες ανάγκες και (γ) ευκαιριακά απασχολούμενο είναι το προσωπικό που προσλαμβάνεται με σύμβαση μίας ημέρας για τις ανάγκες της καταμέτρησης και διαλογής των δελτίων ή σε παρεμφερείς εργασίες στις ημέρες που διεξάγονται οι διαγωνισμοί του ΠΡΟ-ΠΟ. Η πρόσληψη του έκτακτου προσωπικού γίνεται από τον Οργανισμό με επιλογή και αξιολόγηση των κατατεθέντων στοιχείων καθενός με απόφαση του Συντονιστή Διευθυντή και οριστικοποιείται με την υπογραφή της σχετικής σύμβασης εργασίας από το ενδιαφερόμενο μέρος (άρθ. 17 §§ 2 και 3). Η πρόσληψη του ευκαιριακά απασχολούμενου προσωπικού για την κάλυψη των αναγκών του Οργανισμού κατά τις ημέρες διεξαγωγής των διαγωνισμών γίνεται με πάγια απόφαση του Δ.Σ. και η τελική επιλογή του γίνεται από τον Συντονιστή Διευθυντή, χωρίς να χρειάζεται η υπογραφή σύμβασης εργασίας (άρθ. 17§4). Εξάλλου, η Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28-6-1999 σχετικά με την συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 10-7-1999 και της οποίας η ισχύς άρχισε, σύμφωνα με το άρθ. 2 αυτής, την 10-7-2001, ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι η συμφωνία αυτή εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζομένους ορισμένου χρόνου που έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας, όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις ή την πρακτική κάθε κράτους μέλους (ρήτρα 2) και ότι για να αποτραπεί η κατάχρηση που μπορεί να προκύψει από την χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, τα κράτη-μέλη, ύστερ' από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους, ή/και οι κοινωνικοί εταίροι, όταν δεν υπάρχουν ισοδύναμα νομοθετικά μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων, λαμβάνουν, κατά τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες ειδικών τομέων ή/και κατηγοριών εργαζομένων, ένα ή περισσότερα από τα αναφερόμενα μέτρα και ειδικότερα καθορίζουν (α) αντικειμενικούς λόγους που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας (β) την μέγιστη συνολική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων ορισμένου χρόνου (γ) τον αριθμό των ανανεώσεων τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας. Επίσης τα κράτη-μέλη ύστερ' από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους ή/και οι κοινωνικοί εταίροι καθορίζουν, όταν χρειάζεται, υπό ποιες συνθήκες οι συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου θεωρούνται "διαδοχικές" και χαρακτηρίζονται συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου (ρήτρα 5). Η επίτευξη του στόχου της Οδηγίας, που είναι η αποτροπή της κατάχρησης σύναψης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, προϋποθέτει συγκεκριμένα μέτρα προσαρμογής, που θα λάβει ο εθνικός νομοθέτης, ο οποίος καλείται να εξειδικεύσει τις συνθήκες, υπό τις οποίες οι συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου θεωρούνται διαδοχικές και μπορούν να χαρακτηρισθούν ως αορίστου χρόνου. Ήδη ο εθνικός νομοθέτης έχει εξειδικεύσει τις συνθήκες αυτές με τα ΠΔ 81/2003 (όπως ισχύει μετά την τροποποίηση του με το ΠΔ 180/2004) και 164/2004 (που

εφαρμόζεται στους εργαζομένους με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα), η ισχύς των οποίων άρχισε από την δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης την 2-4-2003 και 19-7-2004 αντίστοιχα. Ειδικότερα, στο ΠΔ 81/2003 (εκδοθέν κατ' άρθ. 1 αυτού για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28-6-1999 σχετικά με την συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου) ορίζονται, μεταξύ άλλων, και τα εξής που ενδιαφέρουν εδώ : (Α) Στο άρθ. 2§1, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθ. 1 του ΠΔ 180/2004, ότι "με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο άρθρο 2 παρ. 1 του ΠΔ 164/2004 το παρόν Προεδρικό Διάταγμα εφαρμόζεται στους εργαζομένους με σύμβαση ή σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίοι απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα, περιλαμβανομένων και των ανωνύμων εταιρειών που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΠΔ 164/2004, σύμφωνα με το άρθρο 3 περίπτωση γ' αυτού", με το οποίο ορίζεται ότι δημόσιος τομέας (για την εφαρμογή του ΠΔ 164/2004) νοείται ο οριοθετούμενος από τις διατάξεις του άρθ. 51 § 1 ν. 1892/1990 ή από άλλες ειδικές διατάξεις, όπως εκάστοτε ισχύουν, αποκλεισμένων σε κάθε περίπτωση απ' αυτόν των ανωνύμων εταιρειών που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, οι οποίες υπάγονται στις ρυθμίσεις του ΠΔ 81/2003. Τέτοια ανώνυμη εταιρεία, η οποία ως εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (από 11-4-2001 απόφαση του ΔΣ, ΦΕΚ 2212/2001, τ. ΑΕ και ΕΠΕ) και μη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του ΠΔ 164/2004, σύμφωνα με το άρθ. 3 περ. γ' αυτού, υπαγόμενη κατά συνέπεια στις ρυθμίσεις του ΠΔ 81/2003, αποτελεί και η αναιρεσίβλητη ανώνυμη εταιρεία ΟΠΑΠ ΑΕ (Β). Στο άρθ. 5, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθ. 3 του ΠΔ 180/2004, ότι "1. Η χωρίς περιορισμό ανανέωση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου είναι επιτρεπτή, αν δικαιολογείται από έναν αντικειμενικό λόγο. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται ιδίως: Αν δικαιολογείται από την μορφή ή το είδος ή την δραστηριότητα του εργοδότη ή της επιχείρησης ή από ειδικούς λόγους ή ανάγκες, εφόσον τα στοιχεία αυτά προκύπτουν αμέσως ή εμμέσως από την οικεία σύμβαση, όπως η προσωρινή αναπλήρωση μισθωτού, η εκτέλεση εργασιών παροδικού χαρακτήρα, η προσωρινή σώρευση εργασίας, ή η ορισμένη διάρκεια βρίσκεται σε συνάρτηση με εκπαίδευση ή κατάρτιση, ή γίνεται με σκοπό την διευκόλυνση μετάβασης του εργαζομένου σε συναφή απασχόληση ή γίνεται για την πραγματοποίηση συγκεκριμένου έργου ή προγράμματος ή συνδέεται με συγκεκριμένο γεγονός...3. Σε περίπτωση που η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου υπερβαίνει συνολικά τα δύο (2) έτη, τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Αν στο χρονικό διάστημα των δύο ετών ο αριθμός των ανανεώσεων των σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας υπερβαίνει τις τρεις (3), τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Το βάρος ανταπόδειξης σε κάθε περίπτωση φέρει ο εργοδότης. 4. "Διαδοχικές" θεωρούνται οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που καταρτίζονται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζομένου, με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας και δεν μεσολαβεί μεταξύ τους χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των σαράντα πέντε (45) ημερών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι μη εργάσιμες ημέρες 5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε συμβάσεις ή ανανεώσεις συμβάσεων ή σχέσεις εργασίας που συνάπτονται μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος διατάγματος". (Γ) Στο άρθ. 8Α,

που προστέθηκε με το άρθρ. 4 ΠΔ 180/2004, ότι "1. Στις διαδοχικές συμβάσεις, που είναι ενεργές ως την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος και έχουν συναφθεί με φορείς που ανήκαν ή ανήκουν στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από τις διατάξεις του άρθρ. 51 παρ. 1 του ν. 1892/1990...ή από άλλες ειδικές διατάξεις, όπως εκάστοτε ισχύουν και οι οποίοι κατά την έναρξη ισχύος του ΠΔ 164/2004... ήταν εισηγμένοι στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας (όπως ήταν και η αναιρεσίβλητη), έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11 του ως άνω ΠΔ...". Εξάλλου, με το άρθρ. 5 του ως άνω ΠΔ 180/2004 ορίστηκε ότι η ισχύς του, αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις, αρχίζει από την δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (23-8-2004). Περαιτέρω, με το άρθρ. 11 του ΠΔ 164/2004 ορίζονται τα εξής: "1. Διαδοχικές συμβάσεις κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, οι οποίες έχουν συναφθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος και είναι ενεργές έως την έναρξη ισχύος αυτού, συνιστούν εφεξής σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Συνολική χρονική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων (24) μηνών έως την έναρξη ισχύος του διατάγματος, ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ή τρεις τουλάχιστον ανανεώσεις πέραν της αρχικής σύμβασης κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, με συνολικό ελάχιστο χρόνο απασχόλησης δέκα οκτώ (18) μηνών, μέσα σε συνολικό χρονικό διάστημα είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την αρχική σύμβαση, β) Ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του εδαφίου α' να έχει πράγματι διανυθεί στον ίδιο φορέα, με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, όπως αναγράφεται στην αρχική σύμβαση... γ) Το αντικείμενο της σύμβασης να αφορά σε δραστηριότητες, οι οποίες σχετίζονται ευθέως και αμέσως με πάγιες και διαρκείς ανάγκες του αντίστοιχου φορέα, όπως αυτές οριοθετούνται από το δημόσιο συμφέρον το οποίο υπηρετεί ο φορέας αυτός, δ) Ο κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις συνολικός χρόνος υπηρεσίας πρέπει να έχει παρασχεθεί κατά πλήρες ή μειωμένο ωράριο εργασίας και σε καθήκοντα ίδια ή παρεμφερή με αυτά που αναγράφονται στην αρχική σύμβαση. Οι διαδοχικές συμβάσεις μειωμένου ωραρίου εργασίας συνιστούν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, συμβάσεις αορίστου χρόνου μειωμένης απασχόλησης αντίστοιχης με την αναγραφόμενη στην αρχική σύμβαση.... 5. Στις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβάνονται και οι συμβάσεις οι οποίες έχουν λήξει κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων τριών μηνών πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος λογιζόμενες ως ενεργές διαδοχικές συμβάσεις ως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Η προϋπόθεση του εδ. α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου πρέπει να συντρέχει κατά το χρόνο λήξης της σύμβασης.....". Η ισχύς του ως άνω ΠΔ 164/2004 άρχισε, κατά το άρθρ. 12 αυτού, αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του, από την δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης την 19-7-2004.

Στην προκειμένη περίπτωση με την ένδικο από 3-8-2005 αγωγή τους (που άσκησαν με άλλους που δεν είναι διάδικοι στην αναιρετική δίκη) οι ήδη αναιρεσιόντες εξέθεσαν, ότι προσλήφθηκαν από την αναιρεσίβλητη εναγομένη και απασχολήθηκαν ο 1ος ως αποθηκάριος από 17-1-1994, με πενθήμερη αρχικά εργασία, εκτός από τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 1994 που εργάστηκε 3 ημέρες την εβδομάδα, μέχρι το έτος 1997, με ωράριο 10 ωρών ημερησίως και από το έτος 1998 σταθερά επί 3 ημέρες την εβδομάδα και ώρες απασχόλησης μέχρι το έτος 2000 τουλάχιστον 10 ημερησίως και έκτοτε, μέχρι την άσκηση της αγωγής, 9 ημερησίως, και ο 2ος ως αποθηκάριος από 1-10-1994, κατά δε το διάστημα από 1-6-1996 έως 31-12-1998 απασχολήθηκε με πενθήμερη εργασία και επί 9,5 ώρες την ημέρα και από 1-1-1999

μέχρι την άσκηση της αγωγής επί 3 ημέρες την εβδομάδα με το ίδιο ωράριο, ότι οι συμβάσεις αυτές τυπικά είχαν την μορφή συμβάσεων εργασίας μίας ημέρας και τυπικά επίσης αναφέρονταν σε ευκαιριακή απασχόληση σε έκτακτα συνεργεία, ενώ αυτοί στην πραγματικότητα κατά την τελευταία επταετία εργάζονταν σταθερά επί τρεις ημέρες την εβδομάδα και εννέα ώρες την ημέρα σύμφωνα με το πρόγραμμα που κατάρτιζε ο ΟΠΑΠ κάθε μήνα, καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες αυτού, ότι οι συμβάσεις αυτές καταχρηστικά και με σκοπό την καταστρατήγηση των διατάξεων που ρυθμίζουν τις συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου συνάπτονταν από την εναγομένη ως συμβάσεις εργασίας μίας ημέρας, δηλ. ορισμένου χρόνου, ενώ είχαν τον χαρακτήρα των συμβάσεων αορίστου χρόνου μερικής απασχόλησης, και ότι αν και υπέβαλαν αιτήσεις σύμφωνα με το ΠΔ 180/2004 για την αναγνώριση των πιο πάνω διαδοχικών συμβάσεων εργασίας μίας ημέρας ως μίας ενιαίας σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθ. 11 του ΠΔ 164/2004, η εναγομένη αρνήθηκε να δεχθεί το αίτημα τους, με βάση δε τα περιστατικά αυτά ζήτησαν να αναγνωρισθεί ότι οι ένδικες συμβάσεις είχαν τον χαρακτήρα συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου μερικής απασχόλησης. Με το περιεχόμενο αυτή η αγωγή είναι νόμιμη, ερειδομένη στις προαναφερθείσες διατάξεις των άρθ. 2§1, 5, 8 του ΠΔ 81/2003 και 11 του ΠΔ 164/2004, καθόσον κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή συντρέχουν όλες οι αναφερόμενες στις εφαρμοστέες αυτές διατάξεις προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό των ενδίκων συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου μερικής απασχόλησης ως συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου μερικής απασχόλησης.

Επομένως, το Εφετείο Θεσσαλονίκης που με την προσβαλλομένη 2681/2008 απόφαση του έκρινε ότι η αγωγή αυτή είναι μη νόμιμη και, αφού εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση, την απέρριψε για τον λόγο αυτόν, παραβίασε τις ως άνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις, ως εκ τούτου δε πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση κατά τον μοναδικό λόγο της από το άρθ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ, ν' αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλομένη ως προς τους αναιρεσειόντες, να παραπεμφθεί η υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση ως προς αυτούς στο ως άνω δικαστήριο, εφόσον μπορεί να συγκροτηθεί από άλλους δικαστές (άρθ. 580 § 3 ΚΠολΔ), και να καταδικασθεί η αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσειόντων, κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό οριζόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 2681/2008 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης ως προς τους Α. Β. Τ. και Γ. Κ. Π..

Παραπέμπει την υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση ως προς αυτούς στο ως άνω δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλους δικαστές.

Καταδικάζει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσειόντων, τα οποία ορίζει σε δύο χιλιάδες τριακόσια (2300) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 8 Φεβρουαρίου 2011.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του την 1η Μαρτίου 2011.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ